

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และทำให้ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรอันไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ มาช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1) จะเห็นได้ว่า ภาษาต่างประเทศที่ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกมากที่สุด ก็คือภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างมากและยังเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างในประเทศและต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อการศึกษา รวมถึงเพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ ของประเทศนั้น ๆ จนหลายคนได้ให้คำนิยามของภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษาสากล (Global Language) จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สอง คนส่วนใหญ่จำเป็นต้องเรียนรู้ พัฒนาหน้าที่การเรียน และการทำงานของตนเอง (วารสาร ฟูลสวัสต์, 2564 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรในด้านสาระสำคัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น รวมไปถึงภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก โดยมุ่งเน้นผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3 - 4)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาในปัจจุบันจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะ

ทางภาษานั้นแล้ว ทักษะที่มีสำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ ก็คือ ทักษะด้านการอ่าน (กมลวรรณ โคตรทอง. 2558 : 3) เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ ตำราเรียน อ่านนิตยสาร อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ อ่านบทความทางวิชาการ อ่านงานวิจัย รวมไปถึงการอ่านข้อมูล ข่าวสารบนสื่อออนไลน์ (สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี. 2556 : 60) การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่เพียงแค่การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หรือรวดเร็วเท่านั้น นอกจากความสามารถในการอ่าน แล้วสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมี คือ ความเข้าใจ ในเรื่องราวหรือสาระสำคัญของเนื้อหาที่อ่านด้วย เมื่อผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการสิ่งที่อ่านแล้ว (พัชรี ชวนฤทัย. 2563 : 2) ก็สามารถสื่อสารความหมายระหว่าง ผู้เขียนกับผู้อ่านได้และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์สำคัญบางอย่างระหว่างภาษา กับความคิด ที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะจดจำกลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความหรือตีความ จนกระทั่งได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียนแล้ว (ภูมินทร์ เหลลาอำนาจ. 2555 : 39) ดังนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้สามารถใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และช่วยให้พัฒนาในทักษะอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วยกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นการเรียนรู้ความคิดของผู้เขียนจากรีวิวที่อ่านได้โดยเริ่มจากความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องของคำ หรือคำศัพท์จากรีวิวที่อ่าน รวมไปถึงความคิดของผู้เขียนที่สามารถบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านไปคืออะไร (Harris and Sipay. 1990 : 583 - 586) ลำดับต่อมาคือความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจของผู้อ่านที่สามารถอ่านเรื่องราวได้อย่างเข้าใจลึกซึ้งกว่าระดับแรก ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจบทอ่าน ประโยค ลำดับเหตุการณ์ และตีความข้อมูลทั่วไป นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องสรุปและประเมินความคิดของผู้เขียนได้ โดยตัดสินใจยอมรับหรือนำข้อมูลเหล่านั้นไปประยุกต์ได้ คือ ความเข้าใจระดับการนำไปใช้ (Applied Comprehension) (อริตา ประพันธ์พจน์. 2565 : 2) นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง คือ ผู้อ่านต้องมีความรู้เดิม มีความสามารถในด้านภาษา และมีความสามารถในการคิด ประการที่สอง คือ เนื้อเรื่องที่อ่านจะต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน และประการที่สาม คือ บริบทหรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น สิ่งแวดล้อม สถานการณ์ในการอ่าน และกระบวนการอ่าน (สุมาลี เพชรคง. 2561 : 14) ซึ่งนำไปสู่การวัดความเข้าใจในการอ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่านนั้นบรรลุเป้าหมายอยู่ในระดับใด ทั้งนี้การวัดความเข้าใจในการอ่านมีหลายแบบ คือ แบบอัตนัย แบบปรนัย และแบบกึ่งปรนัย

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่าการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทย มีผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจและคะแนนลดลงเรื่อย ๆ พิจารณาได้จาก

ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบในสาระการเรียนรู้ในสาระที่ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประจำปีการศึกษา 2564 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.22 ในระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.04 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.74 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ออนไลน์, 2564) และ ปีการศึกษา 2565 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.84 ในระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.44 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.31 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ออนไลน์, 2565) และ ปีการศึกษา 2566 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.32 ในระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.97 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.62 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ออนไลน์, 2566) จากการรายงาน ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับประเทศ ในระดับจังหวัดจันทบุรี และในระดับโรงเรียน ขอแฉพิวิทยา จะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ในสาระการเรียนรู้ในสาระที่ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล จากการไม่เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขโดยวิเคราะห์วิธีการ และหาสาเหตุที่ทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ลดลง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความสำคัญเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีพื้นฐานการอ่านเพื่อเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะความรู้ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นหลักให้ได้ลงมือปฏิบัติจริง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ จากการศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนการอ่านที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาข้างต้นได้คือการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ หรือ เรียกว่า “MIA” (Murdoch Intergrated Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น และเป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง โดยมีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นตอนการถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนให้ผู้สอนจะต้องตั้งคำถาม หรือ

ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นตอนที่มีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจคำศัพท์ 3) ขั้นตอนการอ่านเนื้อเรื่อง คือ ผู้สอนแจกเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนด 4) ขั้นตอนการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน 5) ขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้จากเรื่องราวที่อ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น 6) ขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุกรม (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) คือ ผู้สอนจะต้องเตรียมชิ้นส่วนของประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และ 7) การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) คือ การประเมินผลการเรียนรู้อีกครั้ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนแล้ว การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์จากดังกล่าวเป็นวิธีที่มุ่งเน้นกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมไปถึงลักษณะสำคัญของการจัดการสอน โดยวิธีนี้คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้อยู่ในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้าด้วยกัน ไปจะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษในส่วนทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นก็ควรพัฒนาทักษะไปพร้อม ๆ กัน (Murdoch, 1986 : 9 - 10)

นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้และช่วยให้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่งก็คือ การเรียนรู้โดยใช้เกม (Game-based Learning) เป็นกระบวนการที่ผู้สอนนำมาใช้ในการกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาและนำเนื้อหารวมถึงข้อมูลของเกมมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง ปัจจุบันเทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนมากขึ้น (กิ่งมล ศิริประเสริฐ และกอบสุข คงมนัส, 2564 : 3) ซึ่งเกมคาฮูท (Kahoot) เป็นเกมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน โดยเป็นเครื่องมือช่วยในการประเมินผล โดยผ่านการตอบคำถาม การอภิปราย หรือการสำรวจความคิดเห็น ถือเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ในรูปแบบของเกมคาฮูท จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยมีการคำถามที่มีลักษณะแบบปรนัย ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการตอบคำถามได้ผ่านทางคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์ของตนเอง ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องมือดังกล่าว จะช่วยกระตุ้นและส่งเสริม

ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน อันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจากประสบการณ์โดยตรงของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้มีความสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ ร่วมกับเกมคาซูท ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่เป็นความสามารถที่จะนำความรู้และความเข้าใจในบทเรียน โดยผลวิจัยจะทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่ยังอ่านไม่ออก และยังไม่เข้าใจเพราะผู้เรียนได้ฝึกวิธีก่อนการอ่าน ขณะอ่านและหลังการอ่าน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการอ่านและยังให้ความสำคัญกับในด้านสติปัญญา อารมณ์ และความรู้สึกของผู้อ่านด้วย รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ ร่วมกับเกมคาซูท ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ร่วมกับเกมคาซูท และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นไป และผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ให้สำหรับครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขอแซฟเวีย อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2567 จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 150 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขอแซฟเวีย อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 60 คน ซึ่งได้รับจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังจากนั้น โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากอีกครั้ง ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ร่วมกับเกมคาสุท และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่
  - 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ ร่วมกับเกมคาสุท
  - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
  - ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้ตีความและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐานการเรียนรู้ ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ตามหลักสูตรของสถานศึกษา โรงเรียนขอแซฟเวีย อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ไว้ ดังนี้

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความเข้าใจของผู้เรียนที่ใช้จากกระบวนการคิด ความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้ สามารถเข้าใจคำศัพท์ ประโยคหรือ บทอ่าน จับใจความสำคัญและสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงสามารถสื่อสารความหมาย ระหว่างผู้เขียนได้โดยการตอบคำถาม ทั้งนี้สามารถวัดความเข้าใจของผู้เรียนได้จากแบบทดสอบ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวคิดของเมอร์ด็อกซ์ (Murdoch) ได้คิดพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) เป็นขั้นตอนการตั้งคำถาม หรือการคาดคะเนถึงเรื่องราวที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนว่าเรื่องที่จะอ่านกันนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร

ขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นการทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) เป็นขั้นตอนที่ ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ในเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 คือ ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนอ่าน ตามเวลาที่กำหนด หลังจากที่ได้เรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์แล้ว

ขั้นตอนที่ 4 คือ ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) เป็นขั้นตอน การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนหลังการอ่าน

ขั้นตอนที่ 5 คือ ขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำกิจกรรมหลังการอ่าน ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้มานำเสนอในรูปแบบ ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 6 คือ ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเลข (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำกิจกรรมจากที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ โดยให้แต่ละคนนำข้อมูลมาต่อกันนั้น ต้องพูดและถามกันแล้วมาพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็น เรื่องราวที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 7 คือ การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) เป็นขั้นตอน การประเมินผลการเรียนรู้อีกครั้ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนแล้ว และเป็นการแก้ไขด้านภาษาของผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องต่อไป

เกมคาสุท หมายถึง เกมออนไลน์ที่ใช้ในการประเมินและแข่งขัน โดยผ่านการตอบคำถาม การอภิปราย หรือการสำรวจความคิดเห็น และสามารถใช้งานผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตและ โทรศัพท์มือถือที่ผ่านการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต

การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ ร่วมกับเกมคาสุท หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สร้างบรรยากาศในห้องเรียน และการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยการเล่นเกม รวมไปถึง ทำให้ผู้เรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นการเตรียมความพร้อมหรือชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็น ขั้นตอนให้ผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนกับบทเรียนใหม่ และทบทวนองค์ความรู้ เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะป้อนเนื้อหา ทางภาษาให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาใหม่เหล่านั้น

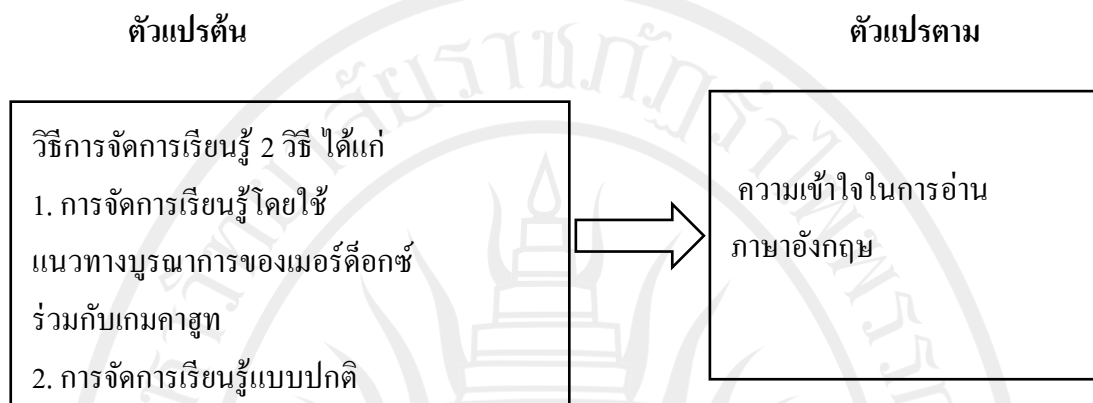
ขั้นตอนที่ 3 คือ ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนมา ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน หลังได้รับการฝึกแล้ว

ขั้นตอนที่ 4 คือ ขั้นการนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอกิจกรรม ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำชิ้นงาน หรือการนำเสนองาน หลังจากได้ฝึกการใช้ ภาษาอย่างถูกต้องแล้ว

ขั้นตอนที่ 5 คือ ขั้นการสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินองค์ความรู้ของ ผู้เรียน หลังจากผู้เรียนได้รับประเมินในทุกขั้นตอนแล้ว ผู้สอนอาจจะการเสนอแนะเพื่อให้ผู้เรียน ได้ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานของการวิจัยต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ ร่วมกับเกมคาสุท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ ร่วมกับเกมคาสุท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี